

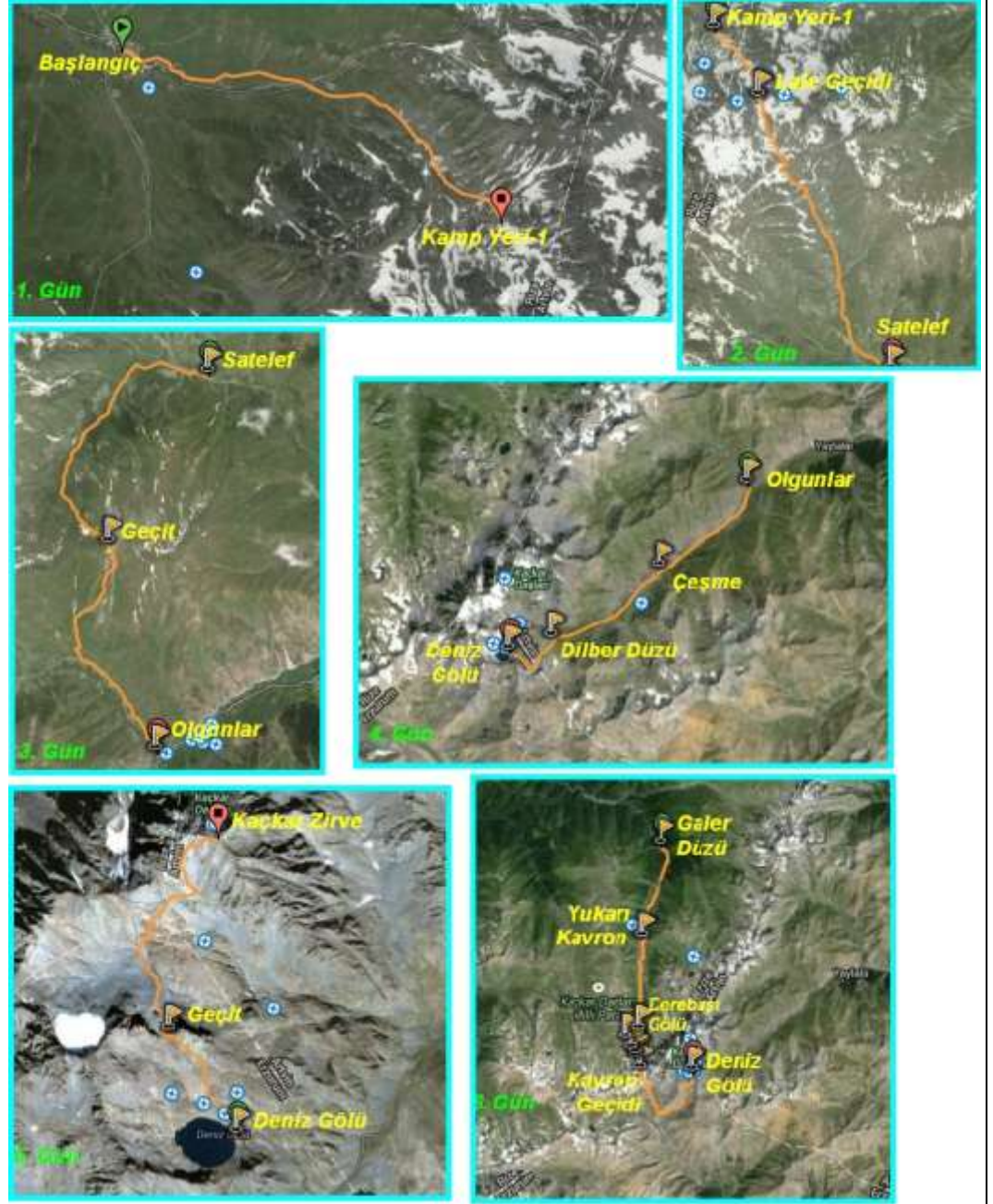

FAALİYET RAPORU

Faaliyet	Kaçkarlar'da Kamplı Yürüyüş ve Kaçkar Zirve								
Faaliyetin Tarihi	11-17.08.2013		Yeri	Kaçkar Milli Parkı		Süresi	6,5 gün	Türü	Kamplı Yürüyüş
Güzergâh	Ayder-Avusor-Satelef-Dibe-Olgunlar-Deniz Gölü-Kaçkar Zirve-Deniz Gölü-Yukarı Kavron-Galer Düzü-Ayder								
Kat Edilen Yol	55 km.				Alınan İrtifa		1.645 m.		
Katılımcılar	1	Salih YILDIRIM			3	Fatma ŞEN YILDIRIM			
	2	Fatma Gül YILDIRIM			4	Murat YILDIRIM			
Kullanılan Kamp Mlz.	Çadır, Ocak, vb.								
Kullanılan Teknik Mlz.	-								
Kullanılan Kişisel Mlz.	Baton, Yağmurluk, vb.								
Yiyecek	Bol ve Çeşitli ☺								
Rota Bilgisi	Kamp Alanı	İlk Gün: Avusor Yaylası'nın üstünde, Lale Geçidi'nin (Laz Geçidi) altında tarafımızca düzeltilmiş iki çadırılık alan İkinci Gün: Satelef Yaylası'nda evlere yakın konumda, dere kenarında bulunan alan Üçüncü Gün: Olgunlar'da bulunan marketin arkasındaki alan Dördüncü ve Beşinci Gün: Deniz Gölü Altıncı Gün: Galler Düzü'nde Yusuf'un Yeri (0533 610 4909)							
	Su kaynağı	Her yerde su bulunuyor ancak suyun içilebilirliği detaylı anlatımda değerlendirildi.							
	Tehlikeler	Bu rotada akşam çobanlar tarafından yaylaya indirilmeyen boğa pek bulunmuyor. Genel olarak evcil boğaların tehlike teşkil etmediği kabul edilse de, sürü çevresinden geçerken alanlarına müdahale ettiğinizi düşünecekleri kadar yaklaşmamanız yararınıza olur. Ayrıca ayı ve domuz gibi vahşi hayvanlar da -karşılaşacak kadar talihliyseniz- tehlike arz ediyor.							
	Zemin	Çeşitli (Toprak patika, iri kayalar, bataklık vb.)				Zorluk Derecesi	Orta		

FAALİYET RAPORU

Harita

Raporun sonunda rota görsellerinin farklı versiyonları bulunmaktadır.

Gps Bilgileri

- 1) Avusor - Kamp Yeri-1: <http://tr.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6944495>
- 2) Kamp Yeri-1 – Satelef: <http://tr.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6944552>
- 3) Satelef-Olgunlar: <http://tr.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6944596>
- 4) Olgunlar-Deniz Gölü <http://tr.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6944623>
- 5) Deniz Gölü-Kaçkar Zirve-Deniz G. <http://tr.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6944653>
- 6) Deniz Gölü-Galer Düzü <http://tr.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=6944673>

Hedeflenen Zaman

6,5 Gün

Harcanan Zaman

6,5 Gün

FAALİYET RAPORU

Faaliyet Programı					
1. Gün	11.08.2013 Pazar	2. Gün	12.08.2013 Pazartesi	3. Gün	13.08.2013 Salı
Hava Durumu	Açık	Hava Durumu	Açık	Hava Durumu	Açık, bazen bulutlu
06:10	Rize'nin Pazar ilçesine geliş	07:30-08:30	Uyanma	08:00	Uyanma
09:00	Pazar'dan Ayder'e hareket	10:30	Yürüyüşe başlama	10:15	Yürüyüşe başlama
10:00	Ayder'e varış	12:00	2.950m.'de mola	13:00	Mola
10:15	Ayder'den Avusor'a hareket	12:30	Yürüyüşe devam	14:45	Geçide varış
11:05	Avusor'a varış	13:40	Zorlu çıkışın ardından kısa mola	19:00-19:30	Olgunlar'a varış
12:15	Avusor'dan yürümeye başlama	14:00	Laz (Lale) Geçidi'ne varış		
18:00	Kamp alanına varış	19:30	Kamp alanına varış		
4. Gün	14.08.2013 Çarşamba	5. Gün	15.08.2013 Perşembe	6. Gün	16.08.2013 Cuma
Hava Durumu	Açık, bazen bulutlu	Hava Durumu	Açık	Hava Durumu	Önce açık, sonra yoğun sisli
10:35	Yürüyüşe başlama	08:00	Uyanma	07:00-07:30	Uyanma
12:30	Mola	09:45	Zirveye hareket	09:00	Yürüyüşe başlama
14:15	Dilber Düzü'ne varış	13:00	Zirve	11:10	Mola
15:40	Yürüyüşe devam	16:00	Kamp alanına varış	13:30	Geçide varış (Kavron)
18:00	Deniz Gölü'ne varış		Deniz Gölü'nde kalmaya devam	15:30	Derebaşı Gölüne varış
				16:45	Yürüyüşe devam
				19:30	Yukarı Kavron'a varış
				21:00	Galer Düzü'ne varış
ULAŞIM BİLGİLERİ	Van-Rize(Pazar)	Van Gölü Seyahat'in 17:00'de Van'dan Rize'ye hareket eden aracı bulunuyor. Ücret:80 TL. Otobüsler Van'dan Rize'ye farklı güzergahlardan varıyor. Batıdan gidenler Trabzon'dan, doğudan gidenler Artvin tarafından Rize'ye devam ediyor. Biz Trabzon tarafından geldiğimiz için Pazar ilçesinde inebilmiştik.			
	Pazar – Ayder	İlçe meydanına yakın olan “Üçler Cafe”nin önünden kalkıyor. 08:00'de başlıyor ve saat başı kalkıyor ama dolunca aktini beklemeden de kalkabiliyor. Ücret:10TL. Bize denk gelen dolmuşun şoförünün telefonu: 05366287312-05452124530/Sezai Yağcı.			
	Ayder-Avusor	Dolmuşların belirli bir çalışma sıklığı/saati yok, önceden görüşülmesinde fayda var. Ücret: 10TL Bindiğimiz dolmuşun şoförünün telefonu: 05355468265			
	Galler Düzü-Ayder	Yukarı Kavron'dan gelip Ayder'e inen dolmuşları kullanabilirsiniz. Bizi kaldığımız mekanın sahibi Yusuf, kişi başı 5 TL karşılığında kendi aracıyla Ayder'e götürdü. (Yusuf:0533 610 4909)			
AYRINTILAR					
İlk gün Avusor Yaylası'ndan Satelef Yaylası'na geçmeden önce son düzlükte kamp atıp ertesi gün Lale(Laz) Geçidi'nden Satelef Yaylası'na geçildi ve burada kamp atıldı. Üçüncü gün Dibe Yaylası'na geçmek için Bulut Deresi'ne doğru yürünüp az kullanılan geçit aşıldı ancak hedeflendiği üzere Dibe Yaylası'na değil, Dibe'den ileride Olgunlar yoluna inildi ve devam edilip Olgunlar'da kamp atıldı. Dördüncü gün Dilber Düzü'nden geçilip, Deniz Gölü'ne kamp atıldı. Beşinci gün Kaçkar Zirve tırmanışı yapılp aynı kamp yerinde kalındı. Altıncı gün Deniz Gölü'nden ayrılıp, Kavron Geçidi'ni aşıp, Yukarı Kavron'a varıldı ve araç yolundan Aşağı Kavron Yaylası geçilip Galer Düzü'nde kamp atıldı. Yedinci Gün Ayder'e araç ile inildi.					
Hikaye					
DAG'ın keyifli üyeleri Sema, Can ve Efe ile tamamladığımız Süphan ve Ağrı tırmanışlarının ardından Salih, ben ve Salih'in ablası Fatma Gül ile Kaçkar Trans faaliyetine başlamak üzere Van'dan Rize'ye otobüsle yola çıktık. Planlama aşamasında bu iki faaliyetten sonra bu kadar uzun bir yürüyüşü çıkarabileceğimden şüphe etmiştim ama neyse ki “bünyeye ne kadar yüklenirsen o kadarını kaldırır” ilkesi çalıştı. 17:00'de Van'dan kalkan otobüsümüz Trabzon'a uğradıktan sonra Rize'ye devam ettiği için, Rize'ye varmadan Pazar ilçesinde 06:10'da bizi indirdi. Salih'in abisi Murat da bir gece önce İstanbul'dan Rize'ye gelmişti ve o da 40 dakikalık bir yolculukla 08:30'da Pazar'a gelince, dört kişilik ekibimiz tamamlanmış oldu. Biz Murat gelmeden açık					

FAALİYET RAPORU

bulduğumuz “Üçler Cafe”de kahvaltımızı yapmıştık. Zaten Pazar’dan Ayder’e giden dolmuşlar da kahvaltı yaptığımız bu kafenin/çay evinin önünden kalkıyor. Çay evini işleten abiye çantalarımızı emanet edip alışveriş işlerini de hallettik. Pazar-Ayder minibüsleri 08:00’de çalışmaya başlıyor. En az saat başı var ama dolduğu zaman kalkabiliyor, yani sıklık konusunda biraz tutarsızlar☺. Biz 09:00’da kalkan araca bindik ve 1 saatlik bir yolculuk sonrasında Çamlıhemşin’den geçip Ayder’e vardık. Ayder; bakkal, hediyelik eşya satıcıları, otel vb. işletmelerin bol bulunduğu turistik bir yer. Kamp alışverişinizi buradan da yapabilirsiniz, ancak fiyatlandırmanın da turistik olması ihtimal dahilinde. Biz Ayder’den pek alışveriş yapmadığımız için bu konuda bir değerlendirme yapamıyorum.

Ayder’den yürümeye başlama noktası olarak seçtiğimiz Avusor Yaylasına da minibüsler çalışıyor ancak onlar daha az sefer yapıyorlar. Biz vardığımızda –tesadüfen- bir minibüsü dolduracak kadar insan birikti ve 10:15’te yola çıktık. Yol, daha geniş vakit olsa yürünebilecek bir yol ancak biz burayı dolmuşla geçmeyi tercih ettik. Toprak yolda 50 dakikalık bir yolculuk sonunda Avusor Yaylasına vardık. Avusor sakin bir yayla, birkaç konaklama tesisi var. Dolmuşların durağı olan yerde küçük bir bakkal bulunuyor, hemen arkasında da doğayla kucaklaşmadan önceki son tuvalet mevcut☺. Dolmuş durağında bekleme için yerleştirilmiş piknik masasında hazırlıklarımızı tamamlayıp, bakkal teyzenin tarif ettiği yerden suyumuzu doldurup, 12:15’te yola çıktık.

Oldukça yavaş bir tempoda yürüyerek Avusor’dan kamp alanımızı ayıran yükseltiyi aşp 15:00 gibi geniş düzlüğe vardık. (Bizim gittiğimiz tarihte, bu yükseltiden sonra Laz Geçidi’ne kadar hiçbir telefon operatörü çekmiyordu.) Yine bir durup, bir yürüyerek Lale Geçidi ya da Laz Geçidi denilen geçide tırmanmaya başlamadan önce kamp yapılabilecek son düzlüğe 18:00 gibi varıp kamp alanı inşaatına giriştik. Kamp alanını inşa etmek gerekiyor çünkü aslında kamp yapabilecek konforda bir yüzey yok. Büyük bir kayanın arkasındaki iki çadır sığabilecek boşluğu iri taşlardan arındırıp kampımızı kurduk. Akşam yemeği sırasında yolda karşılaştığımız büyükbaş hayvanların inek mi yoksa boğa mı olduğunu tartıştık, kırsal yaşamdan bu kadar uzak kalmışız yani☺. Hava kararmadan seyrettiğimiz yamaçlarda büyük bir şeyin kıpırdadığını fark ettik ve fotoğraf makinelerinin yakınlaştırma özelliğini kullanarak ne olduğu konusunda emin olmaya çalıştık. Nihayetinde, vahşi yaşam da yanı başımızdaydı. Uzun incelemeler sonucunda, kıpırdadığını sandığımız şeyin yerinde sabit duran bir taş olduğunu anladık ve kısmi olarak rahatladık. Gün batımı ve Avusor’un üzerindeki bulutları seyredip 20:30’da çadırlara çekildik.

FAALİYET RAPORU

12.08.2013 Pazatesi sabahı işe gitmek için değil ama keyifle kahvaltı yapmak için 07:30-08:00 gibi kalktık. Üşenmeyip yumurta taşımıştık ve ödül olarak kavurmalı yumurtasıyla, balıyla reçeliyle uzun hafta sonu kahvaltılarından farksız bomba gibi bir kahvaltı yaptık. (Raporun devamında yer alan her "kahvaltı" ifadesinin kapsamı bu şekilde olacak☺) Su ihtiyacımızı kamp alanının yakınında, geldiğimiz yönde 50-60m. giderek ulaşılabilen noktada, derenin mini bir şelale yaptığı yerden karşıladık. 10:30'da yola çıkıp çiçeklerle bezeli patikayı geçtik ve geçide varmadan 12:00'de 2.950 metrede yarım saatlik bir mola verdik. Hava parçalı bulutlu ama neyse ki yağışsızdı. Bizi en az yoracak olan rotayı seçmekte güçlük çektiğimiz için, bizden sonrakilere kolaylık olsun diye bir sürü baba yaptık. Buradan sonra 3.170 metreye sırtımızdaki yük sebebiyle biraz zor gelen dik bir çıkışı kısa bir molayla 13:40'ta tamamladık. 20 dakika sonra da 3.245 metreye yani geçide vardık.

FAALİYET RAPORU

Geçitte Turkcell çekiyor ancak Avea çekmiyordu. Vodafone kullanan telefon çantanın derinliklerinde olduğu için kontrol edemedik. Burada uzunca bir moladan sonra Satelef Yaylası'na doğru inişe geçtik. Bir kez su dolumu için mola verdik. Kaçkarlar'da su kaynağı bol olduğu için, kaynaklardan kaynak beğeniyorsunuz☺ Biz hayvanların otlama alanlarından daha yüksekte bulunan/yüksekten gelenleri tercih etmeye çalıştık tabi.

Satelef'e az bir mesafe kaldığında, yaylaya yanlış yönden yaklaştığımızı fark ettik. Biz yaylaya doğru bakarken derenin sağından geliyoruk, ancak karşı yakaya bakınca, muhtemelen otlayan hayvanların oluşturduğu daha belirgin bir patika olduğunu gördük. Bizim GPS rotamızı kullanırsanız, girdiğimiz - nispeten- zor yolları tercih etmeyin yani. Tam yaylaya yaklaşırken, dereyi geçip yaylasına dönen bir sürü ile karşılaştık. Başlarında çoban olup olmadığını anlayabilecek kadar yaklaşıp, boğaların dikkatini çekmeyecek kadar uzakta kalarak(!) bir süre bekledik. Sonra içimizden en cesurumuzu, Salih'i, çobanla görüşüp nereye kamp atarız, bu boğalar bize gıcık olur mu gibi sorularımıza cevap almak üzere yolladık. Çoban küçük bir çocukmuş meğer, o yüzden görmekte zorlanmışız. Kendisi rahat tabi, bir şey yapmazlar filan demiş. Sema'nın Verçenik'te başıboş gezen sürünün dayı boğasıyla olan talihsiz hikayesini bildiğim için, benim içim pek rahatlamadı. Fatma Gül de benle aynı tırsıklıkta. Murat ise, rahat da değil ama bizim gibi korkusu kontrolü ele geçirmiş durumda da değil neyse ki☺ Çoban, kamp alanı olarak kendi evlerine yakın olan ve sürünün yattığı yerle dere arasında kalan bölgeyi önermiş. Daha önce kamp yapanlar oralarda kurmuş çadırını. Biz de sürünün geçişini bitirmesini bekleyip, mesafemizi koruyarak onları takip edip Satelef Yaylası'nın seyrek yapılanmış yerleşim alanına ulaştık. Sürünün yattığı yerin hemen altında iri kayalarla rüzgardan korunaklı duruma gelmiş iki çadırılık alana kampımızı kurduğumuzda saat 19:30'du. Sürünün etrafındaki telin elektrikle bağlantısı olduğunu gördük, tele elektrik vererek sürüyü vahşi hayvanlardan koruduklarını düşündük. (Çobanla bir daha karşılaşamadığımız için sormadık maalesef.) Bu, sürüdeki hayvanların çadırları merak edip gece bizi ziyaret etmeyecekleri anlamına geldiği için iyiydi; ancak "Ya onların avcıları bizi ziyaret ederse?" tedirginliği, aylarla dolu bir rüya/kabus görmeme sebep oldu. Çobanın sürüyü uyanma saatimizden daha erken çıkardığını öğrenince, sabah inşallah meraklı ineklerle uyanmayız diyerek günü kapattık. Salih'in bir önceki Kaçkar Trans faaliyetinde benzer bir tecrübesi olmuştu ve bir avuç tuzla çadırların ot gibi yenilmesinden kurtulmuşlardı.

FAALİYET RAPORU

Satelefe'te Kahvaltı

Sevgili Sürü Yayılmakta

Sabah uyandığımızda hava yine az bulutlu ve yağışsızdı. Kampta ihtiyaç duyduğumuz suyu evlerin yakınındaki bir çeşmeden tedarik ettik. Satelefe'te Turkcell çekiyordu ve yola çıkmadan iletişim ihtiyacımızı da giderdik. 10:15'de bizi Dibe Yaylası'na indirecek olan geçide ulaşmak üzere yola çıktık. Yolda bizim sürünün dörderli beşerli gruplarıyla karşılaşp çobanı yakınlarda göremedikçe, yüksek tempoda zikzaklar çizerek otların arasından taşların tepesinden demeyip koşar tempo ilerledik ve 2.700 metrede etrafımızda hiçbir büyükbaş hayvanın olmadığı bir yerde mola verdik. Molamız sonlandığında GPS'teki veriye göre, bir buçuk saat yürümüş ve bir buçuk saat dinlenmiştik toplamda. Bu arada elimizdeki iki farklı haritadan hangi geçidin bizim geçmemiz gereken geçit olduğunu tespit etmeye çalıştık. Bizi Satelefe'ten Olgunlar'a götürecek olan rotayı David önermişti, sık kullanılanların dışında bir rota olması da bize ilgi çekici gelmişti. Kate Clow'un "The Kaçkar" kitabının eki olan harita ve Olcay'dan aldığımız -kaynağını bilmediğimiz- bi başka harita vardı elimizde. Kitabın kendisi de yanımızdaydı ancak seçtiğimiz bu rotanın, bu kitapta bulunmadığını gördük. Ya da, bizim rotamız kitaptaki 13.4 numaralı rotanın Bulut Deresi'nden Dibe Yaylası'na inme kısmıyla aynı olmalıydı ancak biz tarifi anlayamamıştık ya da eksik almıştık☹. Aklımızda kalan tarifile kitaptaki rotaları örtüştüremediğimiz anda "Acaba?" demeliydik☺. O "Acaba?"yı demediğimiz için, Dibe'ye inene kadar bol adrenalinli bir yürüyüşümüz oldu. Haritalardaki şekilleri gördüğümüz coğrafik şekillerle net olarak örtüştüremedik. İşin ilginç, o bölgede iki harita da cevap aradığımız soru alanında birbirleriyle örtüşmüyordu☺ Anlaşılan bu tarafları çok detaylı çizmeye ihtiyaç duymamışlardı. GPS'te Dibe'nin ne yönde kaldığını görebiliyorduk, bu bilgiyi ve haritayı harmanlayıp gördüğümüz geçitlerden birini seçtik. (Bu noktada, GPS'inizin kalibre edilmiş olması ve kendisine güvenebiliyor olmanız lazım.)

Dibe'ye İnmek İçin Seçtiğimiz Geçit

Geçide Çıkarken Ardımızda Bıraktığımız Vadi

Tırmanmaya başladıkça, yamacın gördüğümüzden daha dik olduğunu anladık. Ne öldüren ne de güldüren diklikte tırmanırken, silah sesleri duyduk. Kaçkarlar'da bu çok olağan bir şey tabi ama silah sesini yerleşim

FAALİYET RAPORU

alanı bulunmayan taraftan duyduğumuz için anlamlandıramadık. Bir yandan da, yerde gördüğümüz toynak izleri, eşelenmiş toprak öbekleri ve ilk kez karşılaştığımız dışkı tiplerini görüp karşılaşmak istemediğimiz yaban domuzu ve ayı kardeşlerin bizden uzakta olmalarını diliyorduk. 14:45'te 2.876 metre yükseklikteki geçide vardığımızda, aşağıda gördüğümüz manzara da yüzümüzü güldürmedi. Net bir patika bulmayı ummuyorduk tabi, ama en azından ne yöne gidersek inmemizin daha kolay olacağı konusunda fikir edinebileceğimizi umuyorduk. Oldukça tempolu çıktığımız geçitten yine oldukça tempolu biçimde, dizden yukarı boyda çayırları yarararak, GPS'ten Dibe'nin yönüne göre seçtiğimiz bir güzergahtan inmeye başladık. Bu tempo hepimizi yormuştu ancak kendimizi güvensiz hissettiğimiz bir yerde mola vermek istemiyorduk. Burada, uzun otların büyükbaşların tırmanamadığı yerlerde bulunabildiğini gördük ve aslında inek görmenin "medeniyet" işareti olduğunu anladık😊. 15:30'da diken üstünde kısa bir mola verdik ve hızlıca bir şeyler yiyip inişe devam ettik. İndiğimiz yamaca benzer iki-üç tane yamaç vardı vadilerin ayırdığı. İnerken arada bir karşı yamaçlara da göz atıyorduk, gerekirse yolu uzatıp patika görebildiğimiz bir yerden ineriz diye. Derken yine silah sesi duyduk, bu sefer atışın Dibe Yaylası'ndan geldiği netti. Silah sesiyle beraber iki vadi ötemizdeki yamaçta büyük bir karaltının yukarı doğru koştuğunu gördük. Ayı mıydı yoksa? Ah bi dürbün olsaydı yanımızda bee! Yok yok, yaban domuzudur yaa. Ya ayıysa? Ya bu yamaçta da aşağıdan yukarı doğru koşmakta olan başka bir ayı varsa? (Yaban domuzu evcil hayvan sanki...) Gürültü çıkarmaya özen göstererek (yürürken arada batonları çarpıştırarak, konuşarak vb. 😊) vadinin dibine doğru inmeye devam ettik. Dere yatağına ulaşırsak, yatağı takip edip buluşuruz düzlükle diye. Bu arada, transtan önce yapmış olduğumuz araştırmaya göre, Türkiye'de meydana gelen ayı saldırılarının genelde ayı ile karşı karşıya gelindiği durumlarda ortaya çıktığını, aslında hayvancıkların bizden uzak durmaya çalıştığını, meraklı çadır misafiri ayıların da gürültü yaparak ya da gözlerine kuvvetli ışık kaynağı tutarak (ör: fotoğraf makinesi flaşı, kafa lambası) uzaklaştırılabileceklerini okumuştuk. Okumuştuk da, bendeki ayı korkusu bu yürüyüş sırasında fobiye dönüştüğü için, mantık işlemiyordu pek tabi. İnş sırasında arada bir kafamı kaldırıp karşı yamacı da kontrol ediyordum. Nihayetinde, vadi yatağındaki suyla buluştuk ve kuru kalmaya özen gösterek takip etmeye başladık. Ben bir noktadan sonra "Vay ayağım kayacak da dereye düşeceğim" diye titrek titrek yukarıdan yürümektense, dereye inmeyi tercih ettim. Fatma Gül de, düşüp ıslanmayayım diye yolunu uzatıp

daha yukarıdan geçtiği bir yan geçişte kayıp suya kadar düşünce koyverdi su ile mücadeleyi. Derenin ilerleyen kısmında mini bir şelale görünce, vadiye indiğimiz yamacın karşısındaki yamaca tırmanmaya başladık. Kısa ve dik bir tırmanışın ardından, neyse ki insancıl bir inş yolu gördük ve düze çıktık. Çıktığımız yer, Dibe Yaylası'ndan Olgunlar'a giden yolun üzerinde Dibe'ye yakın bir noktaydı. Uzun bir mola verip kurulandık. Bu sırada, Dibe'den gelip Olgunlar'a devam eden iki yürüyüşçüye rastladık. Onlardan öğrendik ki, Dibe'deki abiler bizim indiğimiz yolu görünce "Uyy, yolini şaşırmış haçan bu garipler" diyip, etrafımızda bulunma ihtimali olan hayvanları kaçırmak amacıyla atış yapmışlar. Bunu duyunca, geçidin arka tarafında anlamlandıramadığımız silah atışının da bizimle bir ilgisi olabileceğine kanaat getirdik. İkili de, Olgunlar'a gidiyormuş. Onlar pansiyonda kalacaklarmış ve bizim gibi Deniz Gölü'ne devam edeceklermiş. Yarın yolda görüşmek üzere diyip uğurladık onları. Biz de kurulanıp dinlendikten sonra düz yolda lay lay lom diyerek Olgunlar'a vardık.

Olgunlar'da bulunan marketin arkasındaki alana kampımızı kurduğumuzda saat 19:30 olmuştu. Olgunlar'da tek market olduğu için, adını vermeme gerek yok; Olgunlar Market işte😊 Marketçi amca kamp alanı olarak gözümüze kestirdiğimiz -markete daha yakın konumda olan- alandan ziyade; daha yukarıda alçak bir duvarla çevrilmiş olan alana yönlendirdi bizi. Gidip burayı inceleyince, hayvan pisliklerinin olduğunu ve

FAALİYET RAPORU

insanlara ait çöp artıklarının bulunduğu bir alan olduğunu görüp, Salih'in bir önceki ziyaretinde kullandığı ve gözümüze kestirdiğimiz alana kampımızı kurmak konusunda marketçi amca'yı ikna ettik. Market aslında büyümüş ve cafe olmuş. Çadır başı 10 TL ödedik ve tuvalet imkanından faydalandık. Akşam onlar dükkânı kapatmadan(yatma saatine yakın) şarj etmek istediğimiz cihazları markette prize taktık. Ertesi gün için süt ve yoğurt siparişi verdik. Köy yumurtası var mı sorumuza hazin bir cevap aldık: Tavuk mu kaldı ki, yumurtası olsun? Bütün tavuklar bulaşıcı hastalık dönemlerinden birinde itlaf edilmiş ve ondan sonra kimse tavuk işine tekrar girmemiş. Evde tavuk varsa, aileye yetecek kadar vardır muhtemelen. Kaçkarlar'ın ortasında, market yumurtası aldık yani. (GSM şebekeleri notu: Olgunlar'da Avea hiç çekmiyordu, Turkcell tam çekiyordu.)

14 Ağustos Çarşamba sabahı bizi hafif nemli ve sisli karşıladı. Yine malum çeşitte kahvaltıdan sonra, hazırlanmaya başladık. Bu sırada yoldan geçerken bizi görüp yanımıza gelen biri oldu. Seattle'da yaşayan ve üniversite öğrencisi olan ABD'li Juliane, Kaçkarlar'a tek başına gezmeye gelmiş. Türkiye'nin başka bölgelerinde arkadaşları varmış. Gezdiği yerleri bir saydı, yuh dedik hep beraber. Deniz Gölü'ne kadar gidip geri dönmeyi planlıyordu. Akşamki dolmuşla Olgunlar'dan şehir merkezine gidip oradan da Ege sahillerine uçup, gezisine devam edecekmiş. İyi gezmeler dileyip Juliane'i yolladık ve ardından 10:35'de yola çıktık. Çok uzaklaşmadan, yol kenarındaki yaban çileklerine dadandık. Yedikçe yiyesi geliyor insanın, bir yerde kendinize "dur ve yola devam et artık" demeniz gerekiyor. Çileklere veda edip duraklamadan iyi bir tempoda devam ettik ve 12:30'da 20 dakikalık bir tatlı molası verdik. Mola sırasında GPS'imiz 1 saat 15 dakika hareket halinde olduğumuzu ve 4,3 km yol yaptığımızı gösteriyordu. Tatlı molası sırasında baktığımız büyükbaş hayvanlar sakın sakın otluyorlardı, göz teması kurmadan kesiyorduk tabi. Ne zaman ki biz çantaları sırtlandık, onlar da bi hareketlendi. Bu hareketten işkillenen biz, olabildiğince bastık gaza. Bu gazla, 14:15'te Dilberdüzü'ne varmışız😊. GPS'i taşıyan Salih'in maksimum 7,3 Km/sa hız yaptığını tespit ettik ve ekipçe 7,4 km yolu hareket halinde olduğumuz 66 dakikada almışız, 43 dakika da mola vermişiz tabi. Genel temposu aheste olan ekibimiz için yüksek bir tempo yani. Dilberdüzü 2.860 metrede, onlarca çadırın sığabileceği kadar geniş bir düzlük. Pek çok tur şirketi burada konaklatıyor misafirlerini. Tuvalet ve su imkanı var. Suyun yıllar geçtikçe kirlendiğini öğreniyoruz. Çeşmeden akan suyu artık süzerek doldurmak gerekiyormuş mesela. Biz insan soyuna müstehak. Bazen böyle yerleri gezerken, belki de buraları bu haliyle görebilen son nesil biz olacağız diyorum. Umarım haklı çıkmam.

Dilberdüzü'nden Deniz Gölü'ne Çıkarken

Deniz Gölü'ne Çıkarken Geldiğimiz Yola Bakış

Dilberdüzü'nde uzunca bir molanın ardından, 15:40'ta yola çıkıp Deniz Gölü'ne doğru tırmanmaya başladık. Belirgin patikada ilerleyip, 18:00'de hedefimize varıyoruz. Olgunlar'dan buraya, 9,5 km. yol yapmışız ve iyi ki Dilberdüzü'nde değil, burada kamp yapmışız. Çünkü Deniz Gölü, bakmaya doyamayacağınız kadar güzel ve insanı başka bir aleme çeken bir yer. En fazla 10 çadır sığar sanıyorum mevcut çadır yerlerine ve pek azının manzarası var. Burada kamp yapmak isterseniz, kalabalık gelmeyin ve erkenden kampınızı kurun derim. Biz vardığımızda ortalıkta kimseler olmadığı için çadır yerlerinden yer beğendik rahatça. Bizim ardımızdan,

FAALİYET RAPORU

Olgunlar'a inerken karşılaştığımız ve bugün yolda hızlıca yanlarından geçtiğimiz ikili de geldiler. Akşam tanışıp adlarının İbrahim ve Hakan olduğunu öğrendiğimiz ikili ile faaliyet sonuna kadar ayrılmayacaktık. Akşam yatarken, normalde planladığımız Kaçkar zirveyi yapmamaya karar vererek yattık. Sabahki duruma göre, yola devam edebilir ya da burada yatışa devam edebirdik. Akşam ev sahiplerinin kapımızı çalma ihtimalinden daha az çekinerek uyudum. Göl huzura erdirdi sanırım beni.

Deniz Gölü'ne Çıkarken

Akşam Menüsü

15 Ağustos Perşembe sabahı, 08:00'den önce Kaçkar zirve için yola çıkmış turist kabilelerinin sesi ile uydık. Sakin sakin, olağan muhteşem kahvaltımızı İbrahim Abilerle birlikte yaptıktan sonra, onlar da zirveye varmak üzere yola çıktılar. Bu sırada bizimkileri bir kaşıntı aldı. Gitse miydik zirveye, bir daha ne zaman geliriz ki buraya, buraya kadar gelmişken zirve yapılmaz mı yahu soruları zirveye yola çıkma kararı ile sonlandı. Ben planıma sadık kalıp, gölle başbaşa kalmayı tercih ettim. Salih, Fatma Gül ve Murat biraz gecikmeli de olsa 09:45'te yola çıktılar. Onlar zirve yolundayken ben çeşitli misafirler ağırladım göl başında. Bir katırcı ve üç oğlu, oldukça yaşlı olduğu için kafilesinden ayrılıp göl kenarında beklemeyi tercih etmiş Alman bir amca, çoluk çocuk toplanıp gölü görmeye gelmiş ve beni yabancı sanan yerli turist bir aile direkt iletişime geçip çay teklif ettiklerim. Bir de uzaktan geçip bakıp yanaşmayanlar var. Yani, gölle başbaşa kalma planım biraz baltalanmış olsa da, oldukça renkli bir gün oldu benim için.

Zirveden Deniz Gölü

Salih'ten zirve rotasını ve hikayelerini dinliyoruz şimdi de:

FAALİYET RAPORU

"Göle paralel olarak, gölün sağındaki tepenin çok üstüne çıkmadan zirve yönünde yürüyüşe başladık. Yol üstünde çok sayıda baba var ancak aslında her baba doğru yolu göstermiyor. Bu yüzden, babaları takip ederek değil, tarif ettiğim şekilde göle paralel olmaya dikkat ederek devam edilmeli. Göl hizasını geçtikten sonra gölün yukarısındaki geniş vadinin sağ tarafındaki büyük kayalar yan kesilerek geçide ulaşıyor. Böylece, geçitteki büyük kulenin sol ön tarafından geçilmiş olunur. İki yıl önce, ilk Kaçkar zirvemizde bunun tam tersini yapmış, bu kulenin sağından geçeye çalışmış ve maalesef zaman kaybetmiştik. Bu tecrübe ile bu sefer vadinin sağ tarafında(göle yakın tarafta) kalıp doğru yoldan geçidi geçtik. Geçitten aşağı doğru sert çarşaklı (altı sert olup üstteki çakılların kaydığı) güvensiz zeminden alçalarak devam ettik. Geçitten inmeden önce izleyeceğimiz rotayı görmeye çalışın. Rota, geçitten zirve yönüne baktığınızda aşağıda göreceğiniz birkaç küçük göl ve göllerin yakınından yükselerek devam eder. Burada, sağda göreceğiniz tepenin yine sol tarafından geçiyor olacaksınız. Bu yolda bulunan patikayı takip edince, tepenin bitiminde artık sağa, zirveye doğru devam etmeniz gerekiyor. Düz devam ederseniz, hiçbir yere çıkmayacaksınız 😊 İki yıl önceki faaliyetimizde, tepenin solundan gitmek yerine üstünden geçip düz devam ettiğimizde biz bir yere varamamıştık. Buradan sonraki babaları takip ederek zirveye ulaşabilirsiniz. Ancak yine, zirvenin yönünü kendinize kerteriz alarak hatalı yönlendirme yapan babaları ve uzaktan baba gibi görünen kayaları takip etmeyin. Zirveye kadar çok net bir patika var. Eğer ki bu patikayı bulamadıysanız, yanlış yerde olabilirsiniz.

Kamptan hareket edip zirveye ulaşmamız 3 saat sürdü. Rotayı biliyor olmanın verdiği avantaj ile vakit kaybetmeden zirveye ulaşabilmiştik. Kamp yerinde karşılaştığımız kalabalık Alman grup başlarındaki rotadan bihaber rehber yüzünden farklı bir yöne yöneldiklerinden zirve yapamadan geri döndüler. Zirvede 1 saate yakın vakit harcıyıp, aynı rotadan geri döndük ve kampa yaklaşık 2 saatte vardık. "

FAALİYET RAPORU

Önce Alman amcanın kafilesi indi, zirve yolunu bulamamışlar. Sonra şaşırtıcı şekilde Salihler geldi 16:00'da, onlardan önce gidenler henüz dönmemişlerdi. Zirve hikayelerini dinleyince neden daha erken gelebildiklerini anladım. Salihlerin ardından İbrahim Abiler indi, onlar da yolu bulamayan kafilenin ardına takılıp yanlış yola girmişler, daha sonra yanlış yöne girdiklerini anlayıp doğru yolu bulmaya çalışırken vakit harcamışlar ve geç de olsa zirve yapıp dönmüşler. En son çoluk çocuk gelip büyüklerin zirve yoluna çıktığı ekip indi, normalde gelmeleri beklenen yerden değil de, başka bir yerden gelmiş olmaları onların da rotayı şaşırdığını gösterdi. Bu son ekipteki ablaların terlik ve uzun etekle yola çıkmış olduklarına değinmeden geçemeyeceğim. Yani, onlar zaten oldukça zor bir faaliyeti tamamlamış oldular.

Zirveden Verçenik Yönüne Bakış

Akşama doğru bütün ziyaretçiler çekilirken, ertesi gün yola çıkacağımız taraftan 3 kişilik bir ekip indi, yanlarında oldukça hacimli yakacak odunlarla. (Zirve rotasının çizilmiş olduğu "1" numaralı fotoğrafın çekildiği noktadan indiler yani.) Gölün bizden uzak yanına çadır kurup büyükçe bir ateş yaktılar ve kokusu bize kadar gelen yemekler pişirdiler. İçlerinden biri bizi ziyaret etti, lafladık biraz. Kendini "Dağların Oğlu Bülent Erkan" olarak tanıttı. Bizde ekran bi mavi verdi tabi, sonra o anlattıkça aydınlandık. İspirli olan bu arkadaş, Kaçkarların dört bir yanında gezer durmuş. Bir ayının yavrusunu kurtlardan kurtarmaya çalıştığını videoya kaydettiğini söyleyince içimizden "Yok artık daha neler yahu" desek de, dışımızdan "Vay canına, öyle mi?" dedik. Şehre inince adamın doğru söylediğini gördük. Doğal hayatın korunmasıyla ilgili çalışmaları olduğunu söyledi, özellikle belediyelerin turizm gelirini arttırmak için doğal hayatın göbeğine kurup doğal hayatı kuruttuğu tesislerle ilgili oldukça doluydu. Kaymakamından valisine atar yaptığı adamları gururla anlattı. Ah dedim, bu zihniyete atar yazsa keşke... Uzun akşam muhabbetinden sonra hepimiz önümüzdeki uzun güne hazır olmak için çadırlara çekildik. Göldeki son akşamda yanımda patlamış mısır olmasını istedim. Check listime ekledim patlamış mısırı☺ Alüminyum tencerelerin dibini fena hale getirirse de, patlamış mısır keyifli bir kamp akşamının vazgeçilmezi bence;) Çekirdeğimiz vardı tabi, ama patlamış mısırın yeri ayrı...

16 Ağustos Cuma sabahı bu faaliyetin en erken uyanışını gerçekleştirerek 07:00-07:30 gibi kalktık. Kahvaltıyı manzaraya karşı yapıp, gölle vedalaştık; bir kez daha geleceğimizi söyledik tabi ki. 09:00'da İbrahim Abilerin de katılımıyla 6 kişi olan ekibimizle yola çıkmaya hazırдық. Deniz Gölü'nden Atsız Gölü'ne çıkan yokuşu 15-20 dakikada tırmandık. Geçidin arkasında inişe geçtiğimizde, biraz yan keselim de yol daha kısa olsun derken yolu daha da uzattık. (GPS rotasını kullanacak olanların dikkatine!)

11:10'da Davalı Yaylası'nın üzerinde kurulu olduğu vadiyi gören bir noktada mola verdik.

FAALİYET RAPORU

Mola Noktasından Davalı Deresine Bakış

Moladan Sonra Yola Devam

Yolun bu kısmından sonra irtifa kaybetmeyelim diye uğraşırken, hayvan sürüleri ve üstünden atlayamadığımız derecikler rotayı zigzaglı hale getirdi. 13:30'da 3.280 metre yükseklikteki Kavron Geçidi'ne varmıştık. 2 saat 50 dakika yürümüş, 1 saat 20 dakika mola vermiş ve 5,7 km. katetmişiz bu noktaya gelene kadar. Kavron Geçidi'ne varmamızla, belgesellerde filan gördüğüm o sisli Karadeniz havası üstümüze çullandı ve ertesi sabaha kadar açılmadı. Sis bazen o kadar yoğunlu ki, birbirimize yakın yürümemize rağmen sıranın sonundaki en öndekini seçemiyordu. Mola noktası olarak Derebaşı Gölü'nü seçmiştik ancak sisten dolayı gölü bulmamız da kolay olmadı ama biraz tecrübe, biraz teknoloji, daha çok da gönüllü iki kişinin keşfe çıkıp gölü araması sonucu gölü bulduk. Kavron Geçidi'nden Derebaşı Gölü'ne 3,5 km. yol katetmiştik. 15:30'da göl kenarında uzunca bir yemek molası verdik. Kalan ne yemek varsa hepsini burada tükettik tabi ki. 1 saat 15 dakika süren bu mola sırasında, sisli havaya güvenip de gruba yakın konumda tuvalet ihtiyacı gidermenin riskli bir hareket olduğunu öğrendik☺.

Kavron Geçidi'ne Çıkarken Manzara

Derebaşı Gölü

16:45'te hareket edip neredeyse hiç durmadan yürüyerek 19:30'da Yukarı Kavron'a vardık. Bu güzergahta zemin oldukça çamurlu. Bataklık desem daha doğru olabilir. Faaliyetin başından beri kullanılmayan tozluklara burada ihtiyacınız olabilir. Biz yürüdüğümüz sırada nem yüzümüze tane tane çarptığı için üzerimizde yağmurluklarımız da vardı. Yağmur yağmıyordu ancak zaten yağmur bulutunun içinde olduğunuzdan, yeterli süre bulutun içinde kalınca ıslanıyorsunuz. Mola verdiğimiz göl kenarından Yukarı Kavron Yaylası 5,8 km. mesafedeymiş.

FAALİYET RAPORU

Kavron'a doğru inerken

Yukarı Kavron'a varış

Normalde, Yukarı Kavron'da kamp yapmayı ya da pansiyonda kalmayı planlamıştık. Ancak, yolda beraber geldiğimiz İbrahim Abiler onlarla birlikte Galer Düzü'ne gelmemizi önerdiler. 6 kişi olduğumuz için dolmuş bulabiliriz sandık ancak anladığım kadariyle dolmuşçu abinin pansiyonu da olduğundan ve bizim pansiyonda kalmamız dolmuşa binmemizden daha kârlı olduğundan, bizi Galer Düzü'ne götürmek istemedi. Dolmuş bulma sırasında küçük bir sinir harbi yaşandı ve birbirimize bakıp Galer Düzü'ne kaç km. kaldı ki dedik☺. 6 km. mesafeyi yürümek için hepimizin enerjisi vardı. Başladık yürümeye tabi. Gerçekten de, sabah yeni kalkmış gibi bir enerjim vardı. Gün içinde sadece öğleden önce güneş altında kalmıştık ve yolun çoğunda bulutların içinde serin serin yürümek bana iyi gelmişti. Aşağı Kavron'a girerken bizi kocaman bir Kangal havlayarak ve üzerimize koşarak karşıladı. Hava karardığı için salmışlardı muhtemelen. Yerden 1,6-1,7 metre yüksekte parlayan altı tane ışığın önlerinde sopalarla üzerine geldiğini gören hayvancık da, at gibi bir köpeğin önümüze atladığını gören biz de afallamıştık. Kangal bize bir şey yapmadı ama bu hayvanın havlaması da korku salmak için yeterli. Sahibi çıkıp sakinleştirdi, biz de o sırada kafa lambalarını kapatıp normal insan görüntüsüne döndük ve yola devam ettik. İrtifamız azaldıkça yolun iki yanındaki bitki örtüsü de farklılaştı ve ağaçlar görünmeye başladı. Yolun başında Galer Düzü'ne varmak için enerjimiz olduğu halde hesaplamadığımız başka bir durum vardı: Galer Düzü'ne yakın kısımda ormanlık alan başlıyordu ve yol ağaçların içinden geçiyordu. Sis de o kadar yoğun ki; ormandan çıkan ev sahipleriyle karşılaşma korkusu başta benim ve Fatma Gül'ün olmak üzere İbrahim Abi dışında herkesin aklını kurcalıyordu. Bu stresle mücadele edemeyen bizler, yoldan geçip "Nereye gidiyorsunuz, sizi bırakayım" diyen dolmuşçu Osman Abi'ye rastlayınca fırsatı kaçırmadık ve yolun son 2 km.'sini dolmuşla katettik. 21:00'de Galer Düzü'nde Yusuf'un Yerde sıcak ve kuru bir ortamda yemeklerin gelmesini bekliyorduk. Yemekten ve soba başındaki çay muhabbetinden sonra restoranın yan tarafındaki kamp alanına çadırlarımızı kurduk ve uzun günün sonunda hakettiğimiz keyifli bir uyku uyuduk.

17 Ağustos Cumartesi sabahı uyanıp Karadeniz lezzetlerinin birbiri ardına dizildiği kahvaltımızı yaptık. Yürüyüş sırasında kaybettiğimiz kalori varsa bile, bu kahvaltı o farkı kapatmıştır sanırım. Çadırları toplayıp eve dönüş yoluna çıkmak üzere İbrahim Abilerle vedalaştık. Restoran sahibi Yusuf, bizi aracıyla Ayder'e bıraktı. Ayder'de kaplıcaya koştuk insana dönmek için. Teyzelerin amcaların şifa bulmak için geldikleri bu mekanı yürüyüşten dönen insanlar hamam olarak kullanıyor. Gerçekten insanlık için ve uzun yola gidecek olan bizler için büyük bir hizmet☺. Aklanıp paklandıktan sonra dolmuşla Pazar'a döndük. Galler Düzü'nde Yusuf'tan aldığımız tavsiyeleri takip edip otogardan gelen yolun kavuştuğu köprünün karşı tarafındaki bir değirmenden mısır ve mısır unu aldık. Bir de peynirci tavsiyesi olmuştu ancak yerini biraz dolaşarak bulduğumuz için sizlere tarifi şu an zor. Camiye yakın bir restoranda yemeğimizi yiyip, caminin karşı tarafından kalkan Rize dolmuşlarına binip Rize'ye gittik.

FAALİYET RAPORU

Salih ve Murat İstanbul'a gidecekti, ben ve Fatma Gül ise Nevşehir'e. Biz işe dönüş yapmayacağımız için biraz geniş davranıp otobüs biletimizi ayarlamamıştık. Salih ve Murat tabi ki çok önceden biletlerini almışlardı. Onları 18:00 gibi otobüse bindirip kendimiz için bilet aramaya koyulduk ancak Rize Otogarı'nda öyle her an her yere bilet bulmak pek kolay değilmiş. Siz bizim yaptığımız hatayı yapmayın. Bizi Rize'den uzaklaştırıp İç Anadolu'da herhangi bir yere yakınlaştıracak çözümün öncelikle Samsun'a gitmek olduğunu görüp Samsun'a bilet aldık. Otobüs gece yarısı kalktığı için bu arada Rize'de gezindik. Herhangi bir şehir merkezi gibi, ilgimizi çeken bir yanı yoktu. Rize'nin ilçelerinin ve yaylalarının kendisinden daha güzel olduğu konusunda Fatma Gül'le hemfikir kaldık. Çaykur'un İstanbul'da market raflarında görmeye alışık olmadığımız değişik çaylarından alıp turistik faaliyetimizi tamamladık. Samsun'a gece yarısı gidip, biraz da Samsun Otogar'da sabahı bekleyerek zaman öldürüp sonunda bizi Nevşehir'e götürecek bir otobüse binip ana ocağının yolunu tuttuk.

Rapor boyunca ayı korkusu olsun, boğa korkusu olsun, yaban domuzu korkusu olsun; çeşitli korkularıyla sizi gerdiysen affola. Ama bu korkuları yaşamış biri olarak bile, yine Kaçkarlar'a giderim. Yalnız, bu sefer yanıma bir çiftte alırım; yerel halkın alışkanlıklarının bazı haklı sebepleri olabilir☺

Fatma ŞEN YILDIRIM
2013

FAALİYET RAPORU

FAALİYET RAPORU

FAALİYET RAPORU

FAALİYET RAPORU